

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Број:Гж1-647/12
Дана: 09.08.2012. године
К р а г у ј е в а ц

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија: Изета Суљовића, председника већа, Симониде Милорадовић и Светлане Бранковић, чланова већа, у парници тужиоца С. Б. из В., чији је пуномоћник А. Љ. В., адвокат из Ч., против туженог ПД „Ц. за к.“ ДОО Г., чији је пуномоћник Г. Р., адвокат из Б., уз учешће умешача М. К. из Г., чији је пуномоћник В. Ж., адвокат из Б., ради поништаја одлуке о додели стана и доношења одлуке о додели стана у закуп, вредност спора 501.000,00 динара, одлучујући о жалби тужиоца, изјављеној против пресуде Основног суда у Чачку, Судска јединица у Гучи П1-630/10 од 29.09.2011. године, у седници већа одржаној 09.08.2012. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Основног суда у Чачку, Судска јединица у Гучи П1-630/10 од 29.09.2011. године и предмет враћа истом суду на поновно суђење.

Образложење

Ставом првим изреке побијане пресуде, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се поништи као незаконита коначна одлука директора туженог број 203 од 06.11.2009. године, којом одлуком је одбијен приговор тужиоца С. Б., изјављен против одлуке стамбене комисије туженог број 63/2 од 20.03.2009. године као неоснован, па је наведена одлука стамбене комисије потврђена и донета коначна ранг листа реда првенства, по којој се стан број 13, површине 62,48 м², по структури двособан, у Г., додељује у закуп на неодређено време запосленом М. К., као кандидату који је на листи реда првенства рангиран са највећим бројем бодова и предмет расподеле наведеног стана се враћа комисији за стамбене односе туженог на поновно одлучивање.

Другим ставом изреке побијане пресуде одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди листа реда првенства за решавање стамбених потреба радника туженог који су конкурисали по расписаном огласу 24.01.2003. године за решавање стамбених потреба давањем у закуп једног двособног стана у Г., површине 62,48 м² и на основу тако утврђене листе реда првенства реши стамбена потреба тужиоца (ако је први на листи првенства или неког другог ко је први на листи) давањем наведеног стана у закуп који ће користити са члановима своје породице, коју чине супруга З., ћерка Д. и син Н., која пресуда замењује одлуку туженог, на основу које пресуде ће тужилац закључити уговор о закупу.

Трећим ставом изреке побијане пресуде обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове спора у износу од 135.000,00 динара.

Против пресуде донете у првом степену благовремено је изјавио жалбу тужилац, побијајући је због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући првостепену пресуду на основу члана 372. ЗПП, Апелациони суд је утврдио:

Жалба је основана.

Првостепена пресуда, донета је на основу погрешне примене материјалног права, услед које је чињенично стање које је неопходно за одлуку о тужбеном захтеву тужиоца остало непотпуно утврђено.

Према чињеничном утврђењу првостепеног суда, тужени је решењем од 30.11.2010. године тужиоцу отказао уговор о раду бр.555 од 31.12.2007. године, због престанка потребе за обављањем послова на које је распоређен, наводећи као датум престанка радног односа 08.12.2010. године. Првостепени суд утврђује да је запосленом, сходно наведеном решењу, исплаћена једнократна новчана накнада у висини од 578.850,30 динара, да је решење донето на основу члана 192. и 179. став 1. тачка 9. Закона о раду, а у складу са донетим програмом решавања вишка запослених у ПД „Ц. за к.“ ДОО Г., као и да су се тужилац и тужени Споразумом о регулисању међусобних права и обавеза споразумели, у члану 1. да је по спроведеном програму решавања вишка запослених тужилац добровољно потписао изјаву којом се неопозиво определио за једну од две понуђене опције садржане у програму за решавање вишка запослених.

Код оваквог чињеничног утврђења, првостепени суд је закључио да је тужбени захтев тужиоца неоснован, са разлога што је тужилац у току трајања парнице изгубио својство запосленог код туженог, па тиме и активну легитимацију за вођење ове парнице.

Међутим, по оцени Апелационог суда, овакав закључак првостепеног суда за сада се не може прихватити као правилан. Наиме, за оцену постојања активне легитимације по тужби за поништај одлуке о додели стана у радно-стамбеном спору тужиоца коме је у току парнице престао радни однос, од значаја је норма општег акта која прописује ко има право на решење стамбене потребе. Првостепени суд је оценио да према члану 4. Правилника о решавању стамбених потреба запослених тужилац не спада у круг лица која имају право на решавање стамбених потреба. Међутим, првостепени суд је пропустио да утврди да ли је тужилац у моменту подношења захтева за решавање стамбених потреба и пријаве на конкурс за решавање стамбеног питања имао својство запосленог, јер се постојање активне легитимације тужиоца у овој правној ствари цени према наведеном моменту. Како је у питању битна чињеница од које зависи основаност тужбеног захтева, а обзиром и на чињеницу да је тужба у овој правној ствари поднета 24.11.2009. године, док је у поступку утврђено да је тужиоцу радни однос престао 08.12.2010. године, без утврђивања радноправног статуса тужиоца у моменту подношења захтева за решавање стамбене потребе и подношења пријаве на конкурс, није могуће оценити основаност тужбеног захтева, јер престанком радног односа по основу престанка потребе за радом запослених у току парнице, они не губе аутоматски активну легитимацију да остварују своја права у радно-стамбеном спору, уколико су својство запосленог имали у односу на моменат подношења захтева за решавање стамбених потреба и пријаве на конкурс за решавање стамбеног питања.

Због погрешне примене материјалног права, чињенично стање је остало непотпуно утврђено, због чега је првостепена пресуда морала бити укинута, применом одредбе члана 377. став 2. ЗПП, с тим што је укинута и одлука о парничним трошковима садржана у ставу трећем изреке првостепене пресуде, јер иста зависи од коначног исхода спора.

У поновљеном поступку, првостепени суд ће отклонити недостатке на које му је указано овим решењем, утврдити све чињенице потребне за одлуку о основаности тужбеног захтева, а потом ће, правилном применом одредби материјалног права, донети закониту одлуку у овој правној ствари.

**Председник већа-судија
Изет Суљовић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Весна Алексић